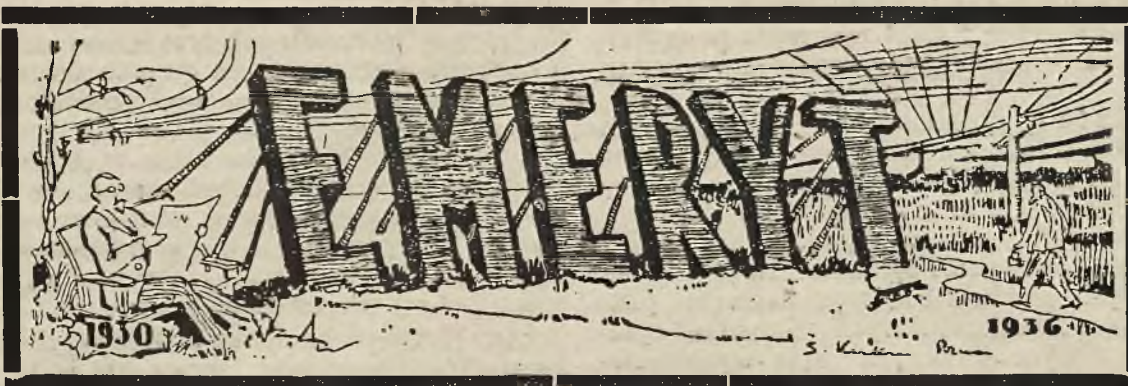
Rok VII Nr 6

Poznań, 15 marca 1949

ADRES REDAKCJI:
Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI:
Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-845
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 360
kwartalnie . . „ 90
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Nowa ustawa uposażeniowa

Pisaliśmy kilkakrotnie o tym, że uregulowanie emerytur i uchylenie zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej zależne są od unormowania uposażeń czynnych pracowników państwowych i samorządowych i dopiero po tym unormowaniu i po przeszeregowaniu emerytów do poszczególnych stopni służbowych nastąpi poprawa bytu emerytów i wdów.

W Dzienniku Ustaw Nr 7 z dnia 16. lutego 1949 r. poz. 39 ogłoszona została następująca

USTAWA

z dnia 4. lutego 1949 r.

o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich

I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Ustawa niniejsza normuje uposażenie:

1. pracowników państwowych,
2. pracowników samorządowych,
3. przewodniczących i zastępców przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin wiejskich.

Art. 2. 1. Pracownikami państwowymi w rozumieniu niniejszej ustawy są:

1. pracownicy państwowi, podlegający ustawie o państwowej służbie cywilnej,
2. profesorowie i etatowi docenci, pomocnicze siły naukowe oraz pomocniczy pracownicy naukowo-techniczni państwowych szkół wyższych,
3. nauczyciele państwowych i publicznych szkół ogólnokształcących i zawodowych,
4. sędziowie i prokuratorzy, podlegający przepisom o sądownictwie powszechnym, sędziowie sądów ubezpieczeń społecznych, asesorzy i aplikanci sądowi.

2. Pracownikami samorządowymi w rozumieniu niniejszej ustawy są pracownicy związków samorządu terytorialnego oraz pracownicy, zatrudnieni w biurach prezydiów rad narodowych bez względu na charakter prawny stosunku pracy.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć moc obowiązującą niniejszej ustawy ponadto na innych pracowników, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, a obowiązujące przepisy nie normują ich uposażenia.

Art. 3. Ustawa niniejsza nie dotyczy:

1. osób, pobierających uposażenie według przepisów o uposażeniu żołnierzy i pracowników służby bezpieczeństwa publicznego,
2. pracowników lasów państwowych, monopoli i przedsiębiorstw państwowych,
3. państwowych i samorządowych pracowników w społecznych zakładach służby zdrowia oraz pracowników fachowych, zatrudnionych w administracji służby zdrowia, których uposażenie normują przepisy, wydane w trybie, określonym w ustawie z dnia 26. października 1948 r o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434),
4. pracowników, zatrudnionych w zakładach użyteczności publicznej i przedsiębiorstwach samorządowych, wynagradzanych na podstawie układów zbiorowych pracy,
5. sędziów obywatelskich.

II. Przepisy wspólne.

Art. 4. Ustanawia się:

1. dla Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesów Rady Ministrów, ministrów, podsekretarzy stanu (wiceministrów), szefów centralnych urzędów państwowych, prezydenta m. st. Warszawy oraz dla pracowników, pobierających

Czas odnowić prenumeratę na II-gi kwartał 1949 roku

uposażenie według grupy II lub III przyznane w trybie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy — sześć grup uposażenia zasadniczego,

2. dla państwowych i samorządowych pracowników nauki — osiem grup uposażenia zasadniczego,
3. dla sędziów i prokuratorów, podlegających przepisom o sądownictwie powszechnym, oraz dla sędziów ubezpieczeń społecznych — cztery grupy uposażenia zasadniczego,
4. dla nauczycieli państwowych, publicznych i samorządowych szkół ogólnokształcących i zawodowych oraz kursów, wychowawców państwowych i samorządowych zakładów opiekunczo - wychowawczych oraz wychowawczyń przedszkoli — siedem grup uposażenia zasadniczego,
5. dla innych pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, asesorów i aplikantów sądowych, przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich z wyjątkiem prezydenta m. st. Warszawy, ich zastępców i przewodniczących organów wykonawczych gmin wiejskich oraz dla pracowników samorządowych — dwanaście grup uposażenia zasadniczego.

Art. 5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń dla pracowników, objętych art. 4 pkt 2) — 5):

1. tabele stanowisk służbowych i grupy zasadniczego uposażenia dla poszczególnych stanowisk,
2. zasady zaszeregowania do grup uposażenia zasadniczego,
3. kwoty miesięcznego uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup.

Art. 6. Rada Ministrów może przyznać w drodze rozporządzenia pracownikom, wymienionym w art. 5, dodatki, uzasadnione warunkami lokalnymi.

Art. 7. 1 Pracownikom, objętym art. 4 pkt 2) — 5), zajmującym stanowiska kierownicze, przyznaje się dodatek funkcyjny. Dodatek ten pobiera również pracownik, pełniący obowiązki, przywiązane do stanowiska kierowniczego.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń stanowiska kierownicze w służbie państwowej i samorządowej oraz wysokość dodatku funkcyjnego, przywiązanego do tych stanowisk.

3. Pracownikowi przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny. W razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych, uprawnionemu służy prawo wyboru.

4. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi w okresie stanu nieczynnego, urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas, przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek funkcyjny.

Art. 8. 1. Rada Ministrów może przyznać w drodze rozporządzeń pracownikom, objętym art. 4 pkt 2)—5) dodatki służbowe, uzasadnione szczegółowymi właściwościami służby. Do dodatków służbowych, jak również w razie zbiegu tytułów do dodatku funkcyjnego i służbowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust 1, 3 i 4. Zakaz równoczesnego pobierania dodatku funkcyjnego i służbowego nie dotyczy nauczycieli.

2. Rada Ministrów może w drodze uchwały przyznawać inne stałe lub przejściowe dodatki do uposażenia poszczególnym grupom pracowników w przypadkach, uzasadnionych specjalnymi warunkami ich pracy.

Art. 9. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przyznać dodatek reprezentacyjny wojewodom, wicewojewodom, starostom i wicestarostom, prezydentom i wiceprezydentom miast oraz burmistrzom miast, liczących powyżej piętnastu tysięcy mieszkańców.

Art. 10. Do preliminarzy budżetowych Państwa i związków samorządu wstawiane będą odpowiednie kwoty na zasiłki i nagrody pieniężne. Zasady udzielania zasiłków i nagród ustala Rada Ministrów w drodze uchwały.

Art. 11. 1. Do preliminarzy budżetowych Państwa i związków samorządu wstawiane będą odpowiednie kwoty na akcję socjalną na rzecz pracowników.

2. Rada Ministrów określi w drodze uchwały zakres akcji socjalnej, a w szczególności zakres obowiązku pokrywania przez Państwo i związki samorządu części opłat za wczasy pracowników.

3. Rada Ministrów określi w drodze uchwały zasady współdziałania związków zawodowych z właściwymi władzami w zakresie akcji socjalnej.

Art. 12. 1. Pracownikom, wymienionym w art. 1, przysługuje prawo do jednego tylko uposażenia za ogół czynności, połączonych z zajmowanym stanowiskiem służbowym.

2. Rada Ministrów może określić w drodze rozporządzenia:

1. zasady i tryb przyznawania pracownikom wynagrodzenia za czynności służbowe zlecone, nie wchodzące w zakres zwykłych obowiązków pracownika,
2. maksymalną łączną wysokość wynagrodzeń z funduszów publicznych za zajęcia uboczne,
3. zasady ustalania wynagrodzeń z funduszów publicznych w przypadkach zawarcia z pracownikiem umowy o dzieło.

3. Rada Ministrów określi w drodze uchwały zasady wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w przypadkach, uzasadnionych specjalnymi warunkami pracy.

Art. 13. 1. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesień na nowe miejsce służbowe przysługują pracownikom państwowym i samorządowym należności, które określi rozporządzenie Rady Ministrów.

2. Przepis ust. 1 w zakresie należności za pełnienie czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym dotyczy również przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich (ich zastępców) oraz gmin wiejskich.

Art. 14. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia kategorie pracowników, którzy ze względu na szczególne właściwości pracy mają prawo do umundurowania albo ubrania ochronnego lub roboczego, oraz zasady i warunki przy

działu umundurowania (ubrania ochronnego, roboczego).

Art. 15. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zakres korzystania z ulg przy przejazdach państwowych środkami komunikacyjnymi przez pracowników oraz członków ich rodzin.

Art. 16. Prawo do uposażenia powstaje od dnia objęcia służby. Jeżeli objęcie służby nastąpiło w ciągu miesiąca kalendarzowego, uposażenie za czas do pierwszego najbliższego miesiąca oblicza się dziennie w wysokości 1/30 części uposażenia miesięcznego. Postanowienie to stosuje się także w przypadku ponownego powołania do służby emeryta. Winien on jednak zwrócić w tym samym stosunku pobrane za czas od dnia ponownego objęcia służby do końca miesiąca zaopatrzenie emerytalne.

Art. 17. Zmiana wysokości uposażenia z powodu mianowania (awansu) lub innych przyczyn następuje z dniem pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego. W razie zmiany miejsca służbowego, pociągającej za sobą zmianę wysokości uposażenia, prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, przysługuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, następującego po objęciu obowiązków służbowych na nowym miejscu.

Art. 18. Prawo do uposażenia gaśnie:

1. w razie śmierci osoby wymienionej w art. 1 — z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym śmierć nastąpiła;
2. w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego miesiąca kalendarzowego, w którym stosunek służbowy ustał: przepis ten nie dotyczy osób, które wystąpiły ze służby lub samowolnie opuściły służbę; osoby te winny zwrócić odpowiednią część uposażenia za dni nie przepracowane według zasad, określonych w art. 16.

Art. 19. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia termin płatności uposażenia.

Art. 20. 1. Na czas pełnienia czynnej służby wojskowej osoby, wymienione w art. 1, tracą prawo do uposażenia z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po wstąpieniu do służby wojskowej Po powrocie ze służby wojskowej służy im prawo do uposażenia według zasad określonych w art. 16.

2. W czasie odbywania periodycznych ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego oraz wykonywania powszechnego obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego, osobom wymienionym w art. 1, służy nadal prawo do uposażenia za okres, nie przekraczający trzech miesięcy.

3. Rada Ministrów ureguluje w drodze rozporządzenia sprawę uposażenia osób, wymienionych w art. 1, w razie dostania się ich do niewoli lub zaginięcia na terenie działań wojennych albo w innych wyjątkowych okolicznościach.

4. W tym samym trybie ureguluje Rada Ministrów sprawę uposażenia pracowników, urlopowanych do prac społecznych i politycznych.

Art. 21. 1. W razie śmierci osoby, wymienionej w art. 1, przyznaje się zasiłek tytułem zwrotu kosztów pogrzebu:

1. jeżeli koszty pogrzebu ponosi małżonek, dzieci lub rodzice — w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego przez zmarłego uposażenia,
2. jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba — w wysokości kosztów rzeczywistych poniesionych i udowodnionych, najwyżej jednak do wysokości, określonej w pkt 1.

2. Zasiłek na koszty pogrzebu ulega zmniejszeniu o kwoty otrzymane na mocy przepisów o ubezpieczeniu społecznym

Art. 22. 1. Z uposażenia mogą być dokonywane potrącenia na podstawie:

1. szczególnych przepisów prawnych,
2. tytułów egzekucyjnych, sądowych i administracyjnych,
3. zarządzeń władzy, dokonywującej wypłaty uposażenia.

2. Na podstawie zarządzeń, przewidzianych w ust. 1 pkt 3., potrącenia mogą być dokonywane jedynie na zaspokojenie roszczeń do pracownika z tytułu uposażenia służbowego lub należności publicznych i danin z tegoż tytułu.

3. Do potrąceń, wymienionych w ust. 2, stosuje się przepisy o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, dotyczące dopuszczalności i wysokości potrąceń oraz pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń.

4. Przepisy ustępu poprzedzającego nie dotyczą należności z tytułu pobranej, a nie rozliczonej zaliczki na koszty podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia służbowego, należności za świadczenia w naturze oraz kwot uposażenia, podlegających zwrotowi w myśl art. 18 pkt 2., które potrąca się w pełnej wysokości niezależnie od potrąceń z innego tytułu.

Art. 23. 1. Roszczenia osób, wymienionych w art. 1, z tytułu uposażenia przedawniają się po upływie lat trzech od terminu płatności.

2. Bieg przedawnienia przerywa każda czynność, przedsięwzięta przez te osoby, mające na celu ustalenie lub dochodzenie wierzytelności.

III. Przepisy dotyczące pracowników nauki i nauczycieli.

Art. 24. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady automatycznego przechodzenia państwowych i samorządowych nauczycieli, wymienionych w art. 4 pkt 4., do wyższych grup uposażenia.

Art. 25. 1. Pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy są:

1. pracownicy państwowi, wymienieni w art 2 ust. 1 pkt 2.,
2. nauczyciele Akademii Sztabu Generalnego im. gen. broni Karola Świerczewskiego
3. pracownicy naukowi, pomocnicze siły naukowe oraz pomocniczy pracownicy naukowo-techniczni w naukowych archiwach, bibliotekach i muzeach państwowych i samorządowych oraz w państwowych zakładach i instytucjach naukowo-badawczych.

2. Za państwowe zakłady i instytuty naukowo-badawcze uważa się:

1. samodzielne placówki naukowo-badawcze, powołane lub uznane w trybie, określonym w

dekrecie z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 415),

2. instytuty, utworzone na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o utworzeniu głównych instytutów naukowo badawczych przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388),

3. zakłady i instytuty, organizowane dla celów wojskowych, uznane przepisami szczególnymi za naukowo-badawcze.

3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia, które archiwa, biblioteki i muzea należy uważać za naukowe oraz które kategorie pracowników uważa się za pomocniczych pracowników naukowo-technicznych.

Art. 26. 1. Pracownikom nauki przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne pięciolecie służby w tej samej grupie uposażenia.

2. Dodatek pracowników nauki za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

3. W razie przejścia do wyższej grupy uposażenia pracownik nauki otrzymuje dodatek za wysługę lat (5, 10, 15%) w takiej wysokości, aby jego nowe uposażenie wraz z dodatkiem nie było niższe, aniżeli pobierane dotychczas uposażenie wraz z dodatkiem.

Przy pierwszym ustalaniu wysokości dodatku za wysługę lat zalicza się pracownikowi nauki cały czas służby, przebytej na tym stanowisku, będącym podstawą zaszeregowania go do grupy uposażenia.

Art. 27. 1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Oświaty ustalą normy zajęć pedagogicznych profesorów i pomocniczych sił nauczycielskich szkół wyższych.

2. Za przeprowadzenie egzaminów i za oceny prac magisterskich, doktorskich oraz habilitacyjnych przysługuje pracownikom nauki osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustala Ministrowie: Oświaty, Obrony Narodowej i Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu i zainteresowanymi ministrami.

IV. Przepisy dotyczące pracowników państwowych.

Art. 28. 1. Do pracowników państwowych, objętych art. 4 ptk 1., stosuje się przepisy art. art. 5 i 7 z tym, że sprawy, które w myśl tych przepisów mają być uregulowane w drodze rozporządzeń Rady Ministrów, zostaną unormowane w drodze uchwał Rady Ministrów.

2. W tym samym trybie określi Rada Ministrów, którzy pracownicy, wymienieni w ust. 1, otrzymują dodatki reprezentacyjne, oraz ustali wysokość tych dodatków.

3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia urzędy centralne, których szefowie będą zaliczeni do grup uposażenia, przewidzianych w art. 4 pkt 1).

Art. 29. Sprawy, które w myśl przepisów art. 5—8 mają być uregulowane w drodze rozporządzeń Rady Ministrów, zostaną unormowane:

1. w stosunku do pracowników cywilnych administracji wojskowej — w drodze zarządzeń Ministra Obrony Narodowej, wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu,

2. w stosunku do pracowników Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych — w drodze rozporządzeń Ministra Spraw Zagranicznych wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 30. 1. Pracownikom państwowym, wymienionym w art. 4 pkt 2.—5., a pełniącym służbę za granicą, przyznaje się dodatki lokalne, których wysokość ustala właściwy minister w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Skarbu. Dodatki te przysługują od dnia objęcia stanowiska za granicą do dnia odwołania z tegoż stanowiska.

2. Pracownikom, wymienionym w ust. 1, może właściwy minister w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Skarbu przyznać ze względu na specjalne właściwości ich służby dodatek reprezentacyjny. Wówczas pracownicy ci nie mają prawa do dodatku funkcyjnego i służbowego.

V. Przepisy dotyczące przewodniczących i zastępców przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich, przewodniczących organów wykonawczych gmin wiejskich oraz pracowników samorządowych.

Art. 31. 1. Przepisy art. 7 stosuje się do prezydentów i wiceprezydentów miast oraz burmistrzów miast, liczących powyżej pięciu tysięcy mieszkańców i wiceburmistrzów miast, liczących powyżej piętnaście tysięcy mieszkańców.

2. Przepisy art. 8 ust. 1 stosuje się do burmistrzów w miastach, liczących poniżej pięciu tysięcy mieszkańców, do wiceburmistrzów w miastach, liczących od pięciu do piętnastu tysięcy mieszkańców, oraz do wójtów.

Art. 32. 1. Uposażenie, wynikające z przepisów niniejszej ustawy, ulega zmniejszeniu i zryczałtowaniu dla wykonywujących obowiązki w niepełnym wymiarze godzin burmistrzów w miastach poniżej trzech tysięcy mieszkańców, wiceburmistrzów w miastach poniżej dziesięciu tysięcy mieszkańców oraz wójtów.

2. Wydział powiatowy określa wysokość ryczałtu w zależności od ilości godzin pracy. Ryczałt nie może przekraczać 3/4 wysokości uposażenia zasadniczego z dodatkami, przewidzianymi dla danego stanowiska.

Art. 33. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia stanowiska, grupy i wysokość uposażenia zasadniczego, zasady zaszeregowania, rodzaj i wysokość dodatków oraz zasady wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych dla liniowych samorządowych pracowników zawodowych straży pożarnych.

Art. 34. Sekretarzom gmin wiejskich przysługuje prawo do bezpłatnego mieszkania wraz z opałem i światłem lub do równowartości pieniężnej. Normy tych świadczeń i ich równowartość pieniężną określi w drodze rozporządzenia Minister Administracji Publicznej.

Art. 35. 1. Osobom, wymienionym w art. 1 pkt 2. i 3., nie wolno przyjmować zajęcia ubocznego, przynoszącego im jakąkolwiek korzyść materialną, bez pisemnego zezwolenia właściwej władzy.

2. Minister Administracji Publicznej określi w drodze rozporządzenia władzę, właściwą do udzielenia zezwolenia.

Art. 36. Nieważne są uchwały, postanowienia i decyzje organów ustrojowych samorządu terytorialnego oraz umowy, sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy oraz rozporządzeń na jej podstawie wydanych.

VI. Przepisy końcowe.

Art. 37. 1. Rozporządzenia i uchwały Rady Ministrów, wydawane na podstawie niniejszej ustawy, jeżeli dotyczą pracowników Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kancelarii Rady Państwa, Biura Kontroli przy Radzie Państwa, Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym, Kancelarii Sejmu oraz pracowników samorządowych, wymagają zgody Rady Państwa.

2. Rozporządzenia i uchwały, przewidziane w art. 5—8, 10—15, 19, 20, 24 i 33, wydaje Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Komisji Centralnej Związków Zawodowych.

Art. 38. Do spraw, które w myśl niniejszej ustawy mają być uregulowane w drodze rozporządzeń i uchwał Rady Ministrów oraz rozporządzeń lub zarządzeń właściwych ministrów, stosuje się dotychczasowe przepisy do czasu wydania tych rozporządzeń, uchwał lub zarządzeń.

Art. 39. 1. Wynagrodzenia pracowników, zatrudnionych w urzędach, instytucjach i zakładach państwowych i samorządowych na podstawie umów o pracę, nie mogą być wyższe od uposażeń wraz z dodatkami, przewidzianych w niniejszej ustawie i przepisach na jej podstawie wydanych.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń upoważnić właściwych ministrów do unormowania uposażenia niektórych kategorii pracowników wymienionych w art. 2 ust. 1 i 2, na zasadach układu zbiorowego pracy dla pracowników przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, jeżeli warunki pracy i czynności służbowe, spełniane przez te kategorie pracowników, są analogiczne do czynności, spełnianych przez pracowników przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, dla których został zawarty układ zbiorowy pracy.

Art. 40. 1. Rada Ministrów powoła organ do czuwania nad przestrzeganiem przepisów prawnych, dotyczących etatów osobowych w administracji państwowej i samorządowej, i określi sposób jego działania.

2. Rada Ministrów w porozumieniu z Radą Państwa ustala maksymalny stan zatrudnienia w związkach samorządu terytorialnego.

Art. 41. Ustawa niniejsza nie narusza przepisów:

1. art. 30 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o komunikacjach w służbie obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195) z późniejszymi zmianami,
2. art. 10 lit. a) dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139) z późniejszymi zmianami,
3. art. 7 ust. 5 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o utworzeniu Akademii Sztabu Generalnego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 379)
4. ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej (Dz. U. R. P z 1933 r. Nr 58, poz. 439).

Art. 42. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustrawy tracą moc obowiązującą:

1. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) z późniejszymi zmianami,
2. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) z późniejszymi zmianami,
3. dekret z dnia 7 kwietnia 1948 r. o uposażeniu państwowych pracowników nauki (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 137) z wyjątkiem art. 14, który pozostaje w mocy,
4. dekret z dnia 15 września 1948 r. o uposażeniu nauczycieli szkół państwowych i publicznych (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 313) z wyjątkiem art. 13, który pozostaje w mocy,
5. dekret z dnia 29 września 1948 r. o uposażeniu nie podlegających Ministrowi Oświaty nauczycieli szkół państwowych i publicznych (Dz. U R. P. Nr 48, poz. 359),
6. dekret z dnia 31 października 1946 r. o dodatku naukowym do uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 330),
7. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami.
8. dekret z dnia 19 listopada 1946 r. o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażenia pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 380).

Art. 43. Wykonanie nieniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu i innym ministrom — każdemu w jego zakresie działania.

Art. 44. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

—o—

Z przepisów powyższej ustawy wynika, że tabelę stanowisk służbowych i grupy zasadniczego uposażenia dla poszczególnych stanowisk, zasady zaszeregowania do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego i kwoty miesięcznego uposażenia dla poszczególnych grup określi w drodze rozporządzeń Rada Ministrów.

Ponieważ od zaszeregowania i od wysokości uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup pracowników czynnych zależy wymiar zaopatrzenia emerytalnego pracowników państwowych i samorządowych dlatego z niecierpliwością oczekujemy odnośnych rozporządzeń Rady Ministrów, nie chcemy bowiem dzielić się z Czytelnikami

wiadomościami niesprawdzonymi, które prze siąknęły przez zasłonę poufności.

Czekaliśmy cierpliwie do tej pory, będziemy czekali dalej, aż do zasięgnięcia wiadomości pewnych i niezawodnych, aby nie narazać Czytelników na rozczarowania, na wypadek niesprawdzenia się pogłosek.

Zyg.

Listy z Kraju

Łuków. Stosownie do komunikatu Zarządu Związku Centr. z dnia 1. 1. br. Nr 1 „Emeryta" niniejszym składamy sprawozdanie za rok 1948 a mianowicie:

1. Data uruchomienia naszego Zrzeszenia: 31 sierpnia 1947 roku.
2. Liczba członków w dniu założenia ewtl. wznowienia czynności wynosiła 42 osoby. w dniu 31. 12. 1947 r. było już 93 członków, zaś w dniu 31 grudnia 1948 r. — 103 członków.
3. W 1948 roku było jedno walne zebranie i dwa posiedzenia Zarządu.
4. Obroty kasowe w 1948 roku były: a) po stronie przychodu 20.803 zł b) po stronie rozchodu 9.426 zł, c) saldo kasowe z końcem roku wynosiło 11.377 zł, z których 10.000 zł ulokowano w Komunalnej Kasie Oszczędności w Łukowie a 1.377 zł pozostało saldo kasowe na 1949 rok.
5. Otrzymaliśmy zniżkę 75% podatku od lokali na co złożona została lista wszystkich członków do Zarządu Miejskiego w Łukowie.
6. Zrzeszenie nasze wysłało: a) tytułem składek członkowskich za miesiące: styczeń, luty, marzec i kwiecień 1948 roku 1.599 zł do Wojewódzkiego Związku Emerytów Państwowych w Lublinie, następnie za miesiące maj — grudzień 1.568 zł wysłano za osiem miesięcy do Sekretariatu Związku Pol. Zrzeszeń Emerytalnych w Warszawie.

b) wysłano do „Emeryta" na rachunki: domów schronisk 1.000 zł, na fundusz stypendialny im. Gizelli 200 zł i na fundusz prasowy 200 zł — razem wysłano 1.400 zł. W ciągu roku 1948 przybyło 17 nowych członków, ubyło zaś na skutek śmierci 2, wyjechała 1 osoba a 3 zostało skreślone na skutek niepłacenia w ciągu roku 1948 składek członkowskich, ubyło wszystkiego 6 osób, pozostało 11 osób nadwyżki.

J. Nowicki, wz. sekretarza W. Kulbicki, prezes

Busko - Zdrój. Oddział Związku Emerytów Państwowych i Wojskowych w Busku-Zdroju założony został dnia 1 marca 1947 r., dnia 31 grudnia 1948 r., ilość członków wynosiła 60 osób. Każdy członek opłaca miesięcznie 40 zł, nowowstępujący opłaca wpisowe w kwocie 30 zł.

Zebrania Oddziału Związku odbywają się raz na miesiąc, mianowicie w każdy wtorek po pierwszym dniu miesiąca. Zebrania odbywają się w lokalu Stowarzyszenia Kupców, Rynek 23.

Stan kasy Oddziału wykazał na dzień 1 grudnia 1948r — 17.000 zł (siedemnaście tysięcy zł). Na zebraniu Oddziału Związku Emerytów Państwowych w dniu 7 grudnia 1948 r. postanowiono: założyć Kasę Pośmiertną, przelewając siedemnaście tysięcy złotych, jako fundusz rezerwowy Kasy Pośmiertnej. Kwotę powyższą przechowuje się w Kasie Komunalnej w Busku. U skarbnika przechowuje się księgę czekową. Zebrani członkowie na posiedzeniu prosili komisję rewizyjną o zredagowanie Statutu Kasy Pośmiertnej, uchwalając na dzisiejszym posiedzeniu Przepisy Tymczsaowe Kasy Pośmietrnej Emerytów Państwowych w Busku a mianowicie:

§ 1.

Z kasy Pośmiertnej korzysta osoba, która wpłaciła sześć rat miesięcznych jako członek Oddziału Związku.

§ 2.

Wysokość zapomogi Kasy Pośmiertnej wynosi na jednego członka 2.500 złotych.

§ 3.

Zmniejszony fundusz Kasy Pośmiertnej pokrywa się ze składek członkowskich.

Zarząd Oddziału Związku Emerytów Państwowych w Busku wystarał się dla najbiedniejszych 17 swoich członków o przydział suchego prowiantu: cukru, mąki, kaszy i grochu każdego miesiąca w Powiatowym Komitecie Opieki Społecznej. Samotni otrzymują 1 przydział. Rodzina 2, mianowicie 2 kilo cukru. 6 kilo mąki pszennej, 4 kg kaszy i 4 kg grochu.

W Referacie Opieki Społecznej Starostwa w Busku i w Polskim Czerwonym Krzyżu Oddział w Busku połowa członków .tj. 30 osób otrzymała obuwie.

W pierwszym półroczu 1948 r. emeryci państwowi otrzymali węgiel po ulgowej cenie.

W drugim półroczu emeryci otrzymali w 2-ch sklepach tekstylnych po 8 m płótna białego.

Z powodu przelania wszystkich funduszów na kapitał rezerwowy do Kasy Pośmiertnej w Busku — udzielanie jednorazowych zapomóg dla najbiedniejszych swoich członków odłożono na miesiąc styczeń 1949 r.

Oddział Z. E. P. w Busku prosi Związek Polskich Zrzeszeń Emerytalnych w Poznaniu o energiczne domaganie się poprawy bytu emerytów, wdów i sierót.

St. Bomska	E. Pakosiński	Fr. Dziedzic
skarbnik	prezes	sekretarz

Wrocław: Dnia 13 lutego 1949 r. odbyło się doroczne Walne Zebranie członków naszego Związku. Sprawozdanie Zarządu z działalności wykazało, że z końcem roku 1948 było 758 członków. W okresie sprawozdawczym zmarło 19 członków, za których 15 osób otrzymało zasiłek z kasy pośmiertnej. Wypłaty pośmiertnego nadwyrężyły fundusz kasy pośmiertnej; na wniosek Zarządu Walne Zebranie podwyższyło składki do tego funduszu z 25 na 40 zł.

W r. 1948 Zarząd odbył 28 posiedzeń. W porozumieniu z O. K. Z. Z. Zarząd wydaje zniżki do kin i teatrów. W październiku, listopadzie i grudniu korzystali członkowie ze znacznych zniżek tramwajowych przyznanych przez Miejską Radę Narodową.

O. K. Z. Z. przydzieliło naszemu Związkowi talony na obuwie, 36 kg cytryn, 50 żarówek i 30 talonów bieliźnianych. Talony te rozlosowano pomiędzy członków. Istnieje u nas szczupły fun

dusz zapomogowy służący dla najbiedniejszych. Na wniosek Zarządu Walne Zebranie uchwaliło nowy regulamin funduszu zapomogowo pożyczkowego. Ponadto Walne Zebranie uchwaliło jednogłośnie wyrazić podziękowanie i uznanie Zarządowi Związku Zrzeszeń Emerytalnych z Ob. Gizellą Zygmuntem na czele za wytrwałą i ofiarną pracę dla dobra Związku oraz Prezydium O. K. Z. Z. za życzliwe ustosunkowanie się do naszego Związku jakkolwiek nie jesteśmy członkami Związku Zawodowego.

Z żalem przyjęto do wiadomości niepomyślny wynik starań w Min .Pracy i Op. Sp. o utworzenie w Wrocławiu „Spółdzielni pożyczkowo oszczędnościowej". Członkowie utyskiwali, iż ceny prądu, gazu i tramwaju zostały podwyższone, co emerytom życie bardzo utrudnia.

Po sprawozdaniu skarbnika, który wykazał niewystarczającą wysokość składek miesięcznych uchwalono dla zrównania budżetu na rok 1949 podwyższenie składek na 30 zł. miesięcznie.

Na wniosek Komisji Rewizyjnej Walne Zebranie jednogłośnie udzieliło Zarządowi absolutorium. W prezes Ob. Rajkowska referowała o przebiegu nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów, który odbył się w Warszawie w dniu 10 stycznie br. i odczytała zapadłe tam rezolucje.

Ustępujący Zarząd, Komisję Rewizyjną i Sąd Polubowny wybrano w dawnym składzie przez aklamację.

(—) Krzemieniewska sekretarz　　*(—) Lukas* prezes

Jaja podkładowe —
zabijając insektobójczymi gazami wszelkie robactwo w gniazdkach i na kurach
— chronią drób od pomoru
Patent nr 72893. — Wytwórnia:
„Neoplastyka" Poznań, ul. Matejki 51.
Wysyłamy za pobraniem. — Przedstawiciele pożądani.

Odpowiedzi Redakcji

Głębce E. S. Jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły należy przedłożyć Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu poświadczenie odnośnego Zakładu naukowego i prosić o przyznanie należnego dodatku rodzinnego.

Wypłacenie ekwiwalentu za kartki żywnościowe za miesiące listopad i grudzień, o ile wniósł Pan stosowne podanie z załącznikami nastąpi na pewno, sprawy nie przesądza okoliczność, że koledzy już je otrzymali a Pan jeszcze nie. Jeżeli wypłata zalegała by dłużej, zechce Pan upomnieć się o nią na ręce Ob. Dyrektora Administracyjnego P. Z. E.

Lublin: Odpowiedź na zażalenie udzielona została w „Emerycie" Nr 5/49. Klucz rozdzielczy ustaliło Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej według statystycznego nasilenia emerytów i rencistów danego Okręgu.

Przeworsk: Nadesłaną korespondencję wykorzystamy ewent. później.

Ob. Rajman: Informacyj udzielamy tylko członkom wzgl. prenumeratorom naszego pisma. Nazwisko Pana nie figuruje ani w jednej ani w drugiej kartotece.

Pan Bożemski: Obfita korespondencja napływająca do Redakcji po każdym numerze „Emeryta" dowodzi jak ścisła łączność myśli istnieje między Redakcją a Czytelnikami. Nie mamy możności odpowiadania na wszystkie listy ani zużytkowania wszystkich myśli i argumentów zawartych w korespondencjach i musimy z konieczności ograniczać się do krótkich odpowiedzi redakcyjnych. Nie możemy więc pominąć milczeniem listu p. S. K. z Gdyni, który donosi, że po przeczytaniu ostatniego „Emeryta" (z dnia 1 marca br.) znalazł w nim pokrzepienie w ciężkim położeniu w jakim emeryci państwowi się znajdują.

Przyznajemy Panu zupełną słuszność i wyrażamy radość, że podobnych listów z rozmaitych zakątków Kraju otrzymujemy wielką ilość. Wszystkie one świadczą, że łączycie się z nami i darzycie nas swoim pełnym zaufaniem. Gdyby tak postępowały wszystkie jednostki, stalibyśmy się potężni jednolitością myśli i woli, praca nasza byłaby o wiele łatwiejsza. Niestety, wielu emerytów stoi jeszcze zdala od organizacji i czeka na rezultaty naszych starań, nie chcąc przyczynić się do pomyślnych wyników nawet najdrobniejszą składką członkowską ani prenumeratą „Emeryta".

Postulaty nasze są słuszne i uzasadnione, uznane zostały jako takie przez najwyższe Czynniki, dlatego mamy pewność, że zostaną one stopniowo zrealizowane.

Ob. mgr. K. T. Siemianowice: Dziękujemy za znakomitą radę, wykorzystujemy ją natychmiast i piszemy według wskazówek. Odnośnie drugiej sprawy, przypuszczamy, że po przeczytaniu „Emeryta" Nr 5, tak Pan jak i Siostra Pana nabiorą pewności, że jednak położenie emerytów, wdów i sierót znacznie się poprawi. Należy cierpliwie odczekać odnośnej uchwały Rady Ministrów następnie przeszeregowania emerytów do nowych grup uposażeń w myśl postanowień ustawy z dnia 4 lutego br. Dz. U. R. P. Nr 7 poz. 39 o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych. Obliczenie nowych zaopatrzeń emerytalnych nie potrwa długo. Tyle zaufania należy mieć do Państwowego Zakładu Emerytalnego, że wypłata zostanie dokonana z największym pospiechem.

Pan Rusocki Września: Wszelkie ględzenia na temat istnienia sześciu Związków Zrzeszeń Emerytalnych i to z numerami 1, 2, 3 itd. są niepoważne. W Polsce istnieje jeden jedyny Związek Zrzeszeń Emerytalnych Emerytów Państwowych i Wojskowych, powstały w miejsce przedwojennego Związku Zrzeszeń Emerytalnych. Jego działalność rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej. Zatwierdzenie i zarejestrowanie tego Związku nastąpiło w marcu 1948. do tego czasu

działał on na podstawie statutu przedwojennego. Z chwilą zarejestrowania nowego statutu stary statut przestał obowiązywać i nikt nie ma prawa powoływania się na jego postanowienia ani podszywania się pod jego autorytet.

Pan Myszkowski Rawa: Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów nie tworzy filji wzgl. kół na podstawie swego statutu, tylko przyjmuje jako członków do swego Związku te organizacje emerytów, które posiadają własne statuty, zatwierdzone przez właściwe władze. Ustawa o stowarzyszeniach nie przewiduje potrzeby legalizowania podpisów. Art. 12 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 94 poz. 808 wymienia jakie okoliczności zawierać ma doniesienie o założeniu stowarzyszenia. Stowarzyszenie Wasze podlega zatwierdzeniu Starostwa powiatowego a nie Urzędu Wojewódzkiego.

Pani Gierczewska: Koszta przesiedlenia z jednej miejscowości do drugiej należą się emerytowi w pierwszym roku przeniesienia na emeryturę. O wyjątkach w tym względzie nie wiemy.

Pan Janowski: Chętnie umieścimy wszelkie rzeczowe uwagi Pana o ile zostaną nam nadesłane w formie nadającej się do druku. Nie zamieszczamy artykułów mdłych, wodnistych, rozwlekłych lub omawiających sprawy, które w naszym piśmie były już dostatecznie omawiane. Pisać należy wyraźnie i tylko na jednej stronie arkusza, gdyż na przepisywanie nie mamy czasu. — Naprawdę każdy z redaktorów woli napisać artykuł aniżeli czytać i poprawiać lub przepisywać nieczytelne korespondencje.

Bachowice — Spytkowice: Szanowny Pan pomylił nazwiska i godności, mała pomyłka nic nie szkodzi. Z numeru 5 „Emeryta" przekona się Pan, że nie ma powodu do czarnej rozpaczy, jeżeli otrzymuje Pan obecnie mniej niż przez 1. stycznia 1949 błąd musi tkwić w czymś innym, gdyż ci, którzy pobierali ponad trzy tysiące złotych pozostają przy swoich uposażeniach aż do czasu ogólnej regulacji, musi Pan reklamować i dociec, z jakiej przyczyny otrzymał mniej.
Za życzenia owocnej pracy dziękujemy.

Ob. Edward Brenczyński: Uwagi Pana na temat konieczności silnej organizacji i jednania członków i prenumeratorów bardzo trafne. Żaden emeryt ani emerytka nie powinni pozostawać poza organizacją ale poczuwać się do obowiązku należenia do Związku i prenumerowania pisma.

Pan mgr K. Ś. — Mogilno — życzenie zarezerwowania miejsca w Schronisku Bystrzycy na lipiec br. zanotowano.

Pani Semkowicz — zanotowana na sierpień br.

Komunikaty

Kasa Pośmiertna Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Poznaniu, zawiadamia Członków a w szczególności Koła zamiejscowe, których członkowie należą do tutejszej Kasy Pośmiertnej, że w miesiącu lutym bieżącego roku mieliśmy 6 wypadków śmierci, wobec czego w myśl regulaminu wszyscy członkowie są obowiązani do wpłacenia po zł 60 tj. po 10.— zł za każdy wypadek śmierci.

Koła zamiejscowe prosimy uprzejmie o ściągnięcie od Członków należących do tut. Kasy Pośmiertnej powyższych kwot i nadesłanie Związkowi na konto czekowe PKO V-1294 z dopiskiem dla Kasy Pośmiertnej.

Zwracamy uwagę, że członek zalegający z trzema składkami miesięcznymi wzgl. wypadkowymi traci swoje prawa członkowskie.

Neumayer.

—o—

Przypominamy, że posiedzenie pełnego Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych odbędzie się w Warszawie, ul. Grochowska 342 w piątek dnia 18 marca 1949 o godz. 10 rano.

Obecność wszystkich członków Zarządu obowiązkowa.

(—) Rzętycki, sekretarz *(—) Gizella,* prezes

Od Administracji!

Do bibliotek w Schroniskach nadesłał P. Laskowski z Grudziądza 8 książek.

Pana Bosiaka z Bydgoszczy prosimy o nadesłanie o ile jest to możliwe, drugiego tomu „Walki o pokój" Pomfirowa, gdyż nadesłany pierwszy tom nie możemy wcielić do biblioteki jako dzieło niekompletne.

P. Rolski Sanok: Powiadomienie o zmianie adresu nadeszło dopiero 2. 3. br.

P. Jamontt Stanisława — Gorzów Wlkp.: Zawiadomienie o zmianie adresu należało nadesłać do 20-go lutego br. dlatego „Emeryta" wysłaliśmy pod starym adresem.

P. Bilo — Kraków: Prenumerata za I półrocze br. dotąd nie wpłynęła.

Upraszamy Zarządy Związków Emerytów Państwowych o zapodanie dokładnych adresów pod jakimi należy wysyłać zbiorowo czasopismo Emeryt.

W administracji naszej złożyli:

Na Fundusz Prasowy:	
P. Łoziński Seweryn — Głuchołazy	100,— zł
Zw. Emerytów Państwowych — Śrem	500,— zł
P. Bentkowski Wincenty — Poznań	100,— „
Zw. Emerytów Państwowych — Zielona Góra	1.000,—
P. Krawczyk Kazimierz — Poznań-Starołęka	100,— „
Na Fundusz Stypendialny im. Prezesa Gizelli.	
Zw. Emerytów Państwowych — Śrem	500,— zł
P. Piwoński Kazimierz — Poznań	50,— „
P. Kosteczko Władysław — Zabrze	50,— „
Zw. Emerytów Państwowych — Wrocław	300,— „
P. Szczygielska Stefania — Piła	70,— „
Zw. Emerytów Państwowych — Zielona Góra	1.000,— „
Fundusz Zapomogowy:	
P. J. S. — Poznań	40,— zł
Fundusz na bibliotekę	
P. Skowrońska Waleria — Poznań	50,— zł

TREŚĆ NUMERU:

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu
Red. odpow. Bronisław Baron Poznań, ul. Ratajczaka 40 — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu — K 60305